

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: W Lwowie bez doręczenia do domu mies. zł. 2.—, kwart. 7.— z dostawą do domu mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Na prowincji z przesyłką pocztową mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Zagranicą mies. zł. 5.—, kwart. 15.—	Numer telefoniczny REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 L p. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (9 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 24, w zażenionym i w nekrologach gr. 24, w kronikach, w kalendarzach, dzielnikach gospodarczych, pasce w tabelkach gr. 24, pod względem na pierwszy wiersz zł. 1.—, tabelaryczne o 10 proc. więcej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 14, kłopotliwych i sprządań słowo gr. 24, matrymonialnych, korrespondencji prywatnej słowo gr. 24, dla prawników prawn. gr. 14. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
---	---	--	-------------------------------------	--

Wiedeńskie przemiany

Zaczęło się napozór z błahych przyczyn. Grupa członków Heimwehry uzuradowała owację pod balkonem usuniętego z rządu za zbyt faszystowskie poglądy majora Feya. Kanclerz Schuschnigg zażądał od przywódcy Heimwehry, wicekanclerza Starhemburga, ukrócenia tego rodzaju wybryków. Starhemberg musiał się zastosować do życzenia kanclerza, ale chcąc uchronić się od posądzenia go o uległość, wysłał bez wiedzy swego szefa depeszę gratulacyjną do Mussoliniego z powodu zwycięstw włoskich w Afryce, która kończyła się słowami: „Niech żyje bohaterski wódz Italii faszystowskiej, niech żyje światowy tryumf faszystów”. Ponadto depesza zawierała pełne nacisku zdanie o zwycięstwie armii włoskiej nie tylko nad barbarzyństwem, lecz również nad demagogią kłamstwa i hipokryzją demokracji.

To zrodziło konflikt między Starhemburkiem a kanclerzem, który stał się formalnym podłożem całego przesilenia. Lecz tylko formalnym. Usunięcie bowiem z rządu austriackiego tego człowieka ma głębszy sens polityczny i jest wynikiem o wiele istotniejszych procesów.

Wszak Starhemberg, to przywódca Heimwehry austriackiej, o którym powszechnie mówiono, iż jest faktycznym przełożonym nie tylko gabinetu, ale i samego kanclerza. Był symbolem postępującej faszystyzacji Austrii. Związany najściślej ideowo z faszystwem włoskim, był jednym z najgroźniejszych przedstawicieli opozycji za czasów rządów demokratycznych. Był wreszcie uwielbianym i umiłowanym wodzem tej „białej Austrii”, która od pierwszych chwil powstania republiki austriackiej przeciwstawiała się „czernonemu Wiedniowi”. Uchodził poza to za bardzo gorącego zwolennika Habsburgów. Mniej jasnym było jego ustosunkowanie się do narodowego socjalizmu. Jako zwolennik restauracji Habsburgów był oczywiście zdecydowanym przeciwnikiem Anschlussu, chociaż z pewnością nie był dalekim od koncepcji ideowej narodowego socjalizmu.

Sprawa nie jest bynajmniej jedynie wewnętrzną sprawą Austrii. Austrija jest bowiem jednym z tych punktów Europy, w których krzyżuje się najwięcej sprzecznych interesów i dążeń najrozmaitszych sił, zmagających się ze sobą w Europie. Austrija obchodzi bardzo Niemcy, które pragnęłyby zcasem anektować austriackie terytorjum. Z tych samych przyczyn obchodzi ona i Włochy, które nie mogą pozwolić na zabór Austrii przez Niemcy po pierwsze dlatego, że wcielenie Austrii do Rzeszy oznaczałoby nieuchronnie prędzej czy później dostanie się również i Tryjestu w ręce niemieckie. Obchodzi Austrija Węgrów, którzy marzą a odbudowaniu silnego państwa naddunajskiego, którego drugą stolicą byłby Wiedeń. Interesuje się również Austrija Czechosłowacja, Jugosławia, Francja, a nawet Rumunia, które są za sadniczo przeciwne zarówno odbudowie monarchii, jak i przyłączeniu Austrii do Rzeszy.

Usunięcie wicekanclerza ks. Starhemburga oznacza niewątpliwie pewne osłabienie w Austrii wpływów włoskich. Na każdy wypadek kanclerz Schuschnigg wysłał od razu depeszę do Mussoliniego, zapewniającą, że polityka zewnętrzną Austrii nie ulegnie najmniejszym zmianom. Czy emancypacja Austrii od Włoch istotnie postąpi

Wizyta ministra Becka w Białogrodzie.

Warszawa. 27 maja. (P. A. T.) Wczoraj wyjechał do Białogrodu p. minister Spraw Zagranicznych Józef Beck wraz z małżonką.

W podróży towarzyszą panu Ministrowi dyrektor gabinetu ministra Michał Łubiński i sekretarz osobisty p. St. Siedlecki.

Na dworcu zegnali pana Ministra członkowie poselstwa jugosłowiańskiego z charge d'affaires na czele, wyżsi urzędnicy M. S. Z. oraz pp. Bogucki i Zagórowski w imieniu stowarzyszenia polsko-jugosłowiańskiego.

Białogród. 27. 5. (PAT.) Cała prasa zamieszcza obszernie artykuły, poświęcone wizycie ministra spraw zagran. Józefa Becka oraz stosunkom polsko-jugosłowiańskim.

„Samouprawa” pisze, iż wizyta min. Becka przypomina dawne tradycyjne więzy sympatii i przyjaźni, łączące oba kraje. Dziennik stwierdza, iż polityka zagraniczna Polski jest uwarunkowana przez położenie geograficzne kraju. Wszystkie wysiłki Marszałka Piłsudskiego i Narodu polskiego zmierzały do tego, by Polska utrwaliła się jako wielkie mocarstwo. Przyjazd min. Becka jest jednym z objawów wzmożonej działalności dyplomatycznej i bardziej czynnego udziału Polski w wydarzeniach międzynarodowych. Polska musi prowadzić politykę zagraniczną, uwzględniającą fakt sąsiedztwa z Niemcami i Zw. sowieckim. Wizyta ministra spraw zagranicznych Becka w Białogrodzie — kończy dziennik — nie oznacza ani wznowienia, ani stworzenia przyjaźni polsko-jugosłowiańskiej, jest ona wyrazem trwania tej przyjaźni.

„Prawda” w dłuższym artykule pisze: Białogród i Warszawa dotychczas nie pozostawały w ściślejszym kontakcie, chociaż wspólne interesy polityki zagranicznej prowadzą oba kraje do wspólnych celów. Wizyta min. Becka w Białogrodzie nie jest tylko wizytą kurtuazyjną. Może mieć dla Polski i dla Jugosławii znacznie szersze znaczenie, przyczyniając się do pogłębienia i rozszerzenia podstaw współpracy.

„Prawda” w dłuższym artykule pisze: Białogród i Warszawa dotychczas nie pozostawały w ściślejszym kontakcie, chociaż wspólne interesy polityki zagranicznej prowadzą oba kraje do wspólnych celów. Wizyta min. Becka w Białogrodzie nie jest tylko wizytą kurtuazyjną. Może mieć dla Polski i dla Jugosławii znacznie szersze znaczenie, przyczyniając się do pogłębienia i rozszerzenia podstaw współpracy.

POWITANIE MIN. BECKA.

Białogród. 27. 5. (PAT.) Na granicy polsko-jugosłowiańskiej p. min. Becka powitał poseł R. P. w Białogrodzie Dębicki oraz dr. Miłaszewicz radca jugosłowiańskiego ministerstwa spraw zagran., przydzielony do osoby p. min. Becka podczas pobytu jego w Jugosławii.

Pociąg min. Becka zatrzymał się o godz. 7 rano na stacji podmiejskiej Zemun pod Białogrodem przez dwie godziny. Przybycie na dworzec w stolicy nastąpiło o godz. 9 rano, gdzie p. ministra spotykali: premier Stojadinowicz w otoczeniu wyższych urzędników ministerstwa spraw zagran., członkowie poselstwa R. P., delegacja Ligi polsko-jugosłowiańskiej, oraz liczni przedstawiciele kolonji polskiej. W chwili, gdy pociąg zatrzymał się na dworcu, orkiestra wojskowa odegrała polski hymn narodowy, poczem p. minister po wyjściu z wagonu przywitał się z oczekującymi na peronie osobami i dokonał przeglądu kompanji honorowej Sokoła jugosłowiańskiego. Pani Stojadinowicz wręczyła pani Beckowej wiązanek róż.

Niewłócznie po przyjeździe min. Beck udał się do pałacu królewskiego, gdzie wpisał się do księgi audjencjonalnej. Pierwsza konferencja z premierem Stojadinowiczem wyznaczona została na godz. 11-tą.

ROKOWANIA POLSKO-GDAŃSKIE.

Warszawa. 27. 5. (PAT.) Wczoraj w godzinach południowych rozpoczęły się w Warszawie rokowania między Polską a Wolnym miastem Gdańskiem w sprawie usunięcia trudności spowodowanych w obrocie towarowym pomiędzy Polską a Gdańskiem, oraz w tranzycie przez Gdańsk przez wprostą drogę ograniczeń dewizowych w Polsce.

Przebrojenie armji czeskiej.

Praga. 27. 5. (PAT.) W dniu wczorajszym minister finansów przedłożył do uchwalenia parlamentowi projekt ustawy o wewnętrznej pożyczce, przeznaczony na wyposażenie armji czeskiej w nowoczesne uzbrojenie. Minister wygłosił przemówienie, w którym zazna-

czył, że udoskonalenie armji czeskiej niema na celu zaatakowania któregoś z państw, lecz, że chodzi tu raczej o danie pracy dużej ilości bezrobotnych. Wysokość pożyczki nie została dotychczas ustalona.

Straszna katastrofa na rzece.

Praga. 27. 5. (PAT.) O tragedji, jaka wydarzyła się wczoraj rano na rzece Dyje, nadchodzą następujące szczegóły: o godz. 7-ej rano 106 uczniów i uczennice szkoły powszechnej ze wsi Rakwice udało się pod wodzą nauczycieli na wycieczkę. Dzieci jechały na 7 bryczkach. W pobliżu miejscowości Nowe Meiny trzeba było przeproczyć

się przez rzekę Dyje, silnie wzburaną. Pierwsze dwie bryczki przeprawiły się na promie bez żadnych incydentów, kiedy jednak załadowano trzecią i czwartą bryczkę, kilkunastu uczniów, chcąc się szybciej przedostać na drugi brzeg, weszło również na prom, który po przepłynięciu kilku metrów, zaczął się przechylać na stronę, po której zgromadziły się dzieci. Po dopłynięciu do środka rzeki, prom zatonął, przyczem znalazło śmierć 22 dziewczynki i 9 chłopców. Jeden z nauczycieli, znajdujący się na promie, uratował 9-letnią dziewczynkę, z których ostatnią była jego własna córka.

Przestroga.

Warszawa. 27. 5. (PAT.) Komisarz Rządu na miasto stoł. Warszawę, p. wojewoda Władysław Jaroszewicz, w dn. 26 maja br. wystosował do wydawnictwa „Warszawski Dziennik Narodowy” pismo treści następującej:

„Do wydawnictwa „Warszawski Dziennik Narodowy”, Nowy Świat Nr. 47.

W numerze 144 „Warszawskiego Dziennika Narodowego” z dnia 26 maja 1936 r., w sprawozdaniu z posiedzenia Komitetu uczczenia 10-lecia urzędowania Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Prof. Ignacego Mościckiego, pominięto najzupełniej tekst odezwy Komitetu oraz skreślono część przemówienia, oddającego hołd wielkim zasługom Pierwszego Obywatela Rzeczypospolitej.

W numerze 131 „Warszawskiego Dziennika Narodowego” z dnia 13 maja 1936 r., w sprawozdaniu z żałobnych uroczystości wileńskich w rocznicę zgonu Pierwszego Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego, pominięto najzupełniej przemówienie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej na cmentarzu na Rossie.

Stwierdzam, że są to przykłady z ostatnich dni, stale stosowanej metody przemilczania lub złośliwego zniekształcania w opisach uroczystości, które dotyczą całego społeczeństwa i mają na celu podniesienie poczucia państwowego i narodowego w Polsce.

Przestrzegam wydawnictwo, że na przyszłość metoda ta tolerowana nie będzie.

Komisarz rządu na m. st. Warszawę:
(—) Władysław Jaroszewicz.

BILANS BANKU POLSKIEGO.

Warszawa. 27. 5. (PAT.) w drugiej dekadzie maja zapas złota wzrósł o 0,2 milj. zł. do 381,6 milj. zł. Natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz obniżył się o 8,8 milj. zł. do 6,9 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu powiększył się o 15,7 milj. zł. do 46,7 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — spadł o 9,4 milj. zł. do 1.000,8 milj. zł.

Pokrycie złotem wynosi 34,65 proc., przekraczając normę statutową o prawie 5 punktów.

EPILOG ZAJŚĆ W KRZEPICACH.

Częstochowa. 27. 5. (PAT.) Wczoraj w sądzie okręgowym odbyła się rozprawa przeciwko 14-tu oskarżonym członkom Stronnictwa Narodowego, uczestnikom zajść antyżydowskich na rynku w Krzepicach w dniu 6-tym lutego r. b., podczas których wywrociono kilka straganów i pobito kilku kupców. Sprawę 2 oskarżonych sąd wydzielił, pozostałych zaś skazał na karę po 6 miesięcy aresztu i zawieszeniu. Kara nie została zawieszona jedynie Bolesławowi Kołodziejczykowi, głównemu prowodyrowi zajść.

DYMISJA RZĄDU VAN ZEELANDA.

Bruksela. 27. 5. (PAT.) Cały gabinet postanowił podać się do dymisji. Premier van Zeeland udał się o godz. 20 do pałacu królewskiego w Laeken, by złożyć w ręce króla dymisję.

Wiadomości bieżące.

Środa
 Jana p. m.
 Jutro: Augustyna
 Wschód słońca 3:26
 Zachód „ 19:40

TEATR WIELKI.

Środa godz. 20 „Handlarze sławy”.
 Czwartek godz. 20 „Mizantrop” premiera
 Piątek godz. 20 „Handlarze sławy”.
 Sobota godz. 20 „Lakme” opera.
 Niedziela godz. 15.30 „Nieusprawiedliwiona godzina”. — Godz. 20 Chór „Echo”

TEATR ROZMAITOSCI.

Teatr nieczynny.

TEATR COLOSSEUM:

Występy Morrisa Szwarca.
 Czwartek 28 V. g. 4 i 8.30 w. „Towie mleczarz”.
 Piątek 29 V. g. 8.30 w. „Josie Kalb”.
 Sobota 30 V. g. 4 i 8.30 w. „Josie Kalb”.
 Niedziela 31 V. g. 12. 4 i 8.30 w. „Josie Kalb”.
 Poniedziałek 1 VI. g. 4 i 8.30 w. „Josie Kalb”.

KINOTEATRY:

APOLLO: „Oskarżam cię matko”.
 CASINO: „Kwiaciarka z Prateru”.
 CHIMERA: „Biała parada”.
 COLOSSEUM: Gościnne występy teatru żydowskiego.
 KOPERNIK: „Mleczna droga” z Haroldem Lloydem.
 MARYSIENKA: „Za grzechy”.
 METRO: „Kobiety w jego życiu”.
 MUZA: „Pieśń miłości”.
 PALACE: „Raj na ziemi”.
 PAN: „Dziwcy z Budapesztu” z Martą Egerth.
 PAX: „Śpiewam dla ciebie”.
 RAJ: „Baron cygański” operetka.
 STYLOWY: „Wesołe szaleństwo” i rewiata.
 SWIT: „Baron cygański” operetka Jana Straussa.
 TON: „Bezdomni” z Pat i Patachonem.

— Teatr Wielki. Dziś w środę, dnia 27 b. m., o godz. 8 wieczorem „Handlarze Sławy”, sztuka Pagnola. Obsada premierowa. W rolach głównych wystąpią pp.: Kwiatkiewiczowa, Martini, Zyczkowska oraz pp.: Białoszczyński, Kański, Lewicki, Machalski, Składanek, Stępowski i Ratschka. Reżyseria J. Strachockiego.
 — Teatr Rozmaitości nieczynny.
 — Jutrzejša premiera w Teatrze Wielkim. Jutro, we czwartek, dnia 28-go b. m. premiera komedji Moliera „Mizantrop” w przekładzie Tadeusza Boyz-Żelenskiego. W rolach głównych wystąpią pp. Jakubińska, Łęcka, Malanowicz, oraz pp. Broch-wicz, Jaśkiewicz, Kański, Krasnowiecki, Pietraszkiewicz, Przystawski. Reżyseria Władysława Krasnowieckiego. Będzie to 150 z rzędu premiera za dyrekcji Wilama Horzycy.

— IV-te Staggione operowe. Rozpoczyna wystawieniem opery „Lakme” De-libesa. W głównych rolach wystąpią: najznakomitsza śpiewaczka polska Ewa Bandrowska z Turska, która świeżo odniosła olbrzymie sukcesy w Paryżu. Następnie wystąpi również świetny tenor Józef Woliński, który przybywa wprost z Belgradu, gdzie ostatnio śpiewał z nadzwyczajnym powodzeniem w operze królewskiej. Partję Nikalanty śpiewa czołowy bas polski Roman Wraga, który zalicza tę partję do najlepszych w swoim repertuarze. Ponadto biorą udział znani zaszczytnie lwowscy artyści: Marja Demetrowicz, Zofja Halińska, Stefania Hinglerówna, Marja Popowiczówna, Tadeusz Łowczyński, Michał Martini i W. Hilsenrath - Wiliński. Dyryguje T. Mazurkiewicz. Balet układu baletmistrza E. Wojnara. Reżyseruje Stanisław Tarnawski.

KOMUNIKATY.

— **Polskie Towarzystwo Geologiczne.** Posiedzenie naukowe odbędzie się we czwartek, dnia 28-go maja b. r. o godzinie 18-tej w sali Zakładu Geologicznego U. J. K. przy ul. Długosza 8. Na porządku dziennym odczyt Dr. Wł. Zycha p. t. — „Czaszkowce paleozoicum Podola” i p. Mgr. K. Głazewskiego p. t. „Stan badań nad jurą Podola”. Goście mile widziani.
 — **Towarzystwo Naukowe w Lwowie.** Posiedzenie Sekcji Historji Sztuki i Kultury odbędzie się we czwartek 28 bm. o g. 6-tej wieczorem, w Zakładzie Sztuki Polskiej i Wschodnio - Europejskiej (gmach posejmowy II p., od frontu).

KRONIKA MIEJSKA.

Pożegnanie starosty Protassewicza. Wczoraj przybył do Lwowa celem pożegnania się z urzędnikami Starostwa grodzkiego oraz miejscowem społeczeństwem, u którego cieszył się dużą sympatją ze względu na osobiste walory b. starosta grodzki Kazimierz Protassewicz, przeniesiony na stanowisko starosty powiatowego do Mołodeczna w woj. wileńskim. Pożegnanie starosty Protassewicza z podwładnymi urzędnikami miało charakter bardzo serdeczny.
 Hołd pamięci Lotników amerykańskich z eskadry im. Tadeusza Kościuszki. Staraniem Tow. Straży Mogił Polskich Bohaterów odbędzie się w sobotę dnia 30 maja b. r. na cmentarzu Obrońców Lwowa, o godz. 11-tej uroczystość oddania hołdu pamięci boha-

Lwów ku czci Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wczoraj o godz. 6-tej wieczorem odbyło się w sali Rady Miejskiej pod przewodnictwem prezydenta miasta dr. St. Ostrowskiego, wielkie zebranie obywatelskie z udziałem przedstawicieli Władz, Kościoła, wojskowości, stowarzyszeń i instytucyj, celem przygotowania programu obchodu 10-cio lecia prezydentury Pana Prezydenta Rzeczypospolitej prof. dr. Ignacego Mościckiego.

Zebranie zagalil prez. dr. Ostrowski, który w przemówieniu wstępnem scharakteryzował niespożyte zasługi Pana Prezydenta Rzeczypospolitej jako Głowy Państwa w ciągu ostatniego 10-cio lecia. Równocześnie podkreślił szczególnie silne węzły łączące miasto Lwów z osobą Najdostojniejszego Jubilata.

Zkolej dr. J. Poratyński przedstawił zarys programu uroczystości jubileuszowych we Lwowie w dniach 3 i 4 czerwca br. oraz listę prezjdum honorowego Komitetu, skład Komitetu wykonawczego oraz podział na sekcje.

W programie uroczystości: 3 czerwca o godz. 20-tej — capstrzyk orkiestr wojskowych i cywilnych z pl. św. Du-cha po ulicach miasta, oświetlenie kopca Unii Lubelskiej, iluminacja poszczególnych gmachów i budynków, wieży ratuszowej i tramwajów; dnia 4 czerwca: o godz. 7-ej — hejnał z wieży ratuszowej i pobudka orkiestr wojskowych i cywilnych po ulicach miasta, o godz. 9-ej — nabożeństwa w wszystkich świątyniach, o godz. 10.30 — pon-

tyfikalna Msza św. w Bazylice Archikatedralnej łacińskiej, zaś wieczorem uroczysta Akademia. Dokładny program Akademji będzie podany w afiszach, które niebawem ukaza się na murach miasta.

W skład Komitetu honorowego zaproszono wojewodę Władysława Belinę Prażmowskiego, Ks. Arc. dr. Bolesława Twardowskiego, Ks. Arc. dr. Józefa Teodorowicza, Ks. Arc. Andrzeja Szeptyckiego, Insp. Armji gen. Kazimierza Fabrycego, Dow. O. K. VI. gen. inż. Aleksandra Litwinowicza, rektorów Wyższych Uczelni, prezesa Sądu Apelac. kurat. Okręgu Szkolnego i prezydenta m. Lwowa.

Równocześnie powołano Prezjdum Komitetu wykonawczego z wiceprezidentem dr. J. Weryńskim jako przewodniczącym na czele. W skład sekcji organizacyjnej wchodzi: wojewoda hr. Gołuchowski, nac. Kwaśniewski, pplk. Chodźko-Zajko, ławnik Sudhoff, Sekcji finansowej: dr. Uhma, K. Gregier, dr. Poratyński, dyr. Blacha Sekcji prasowo-propagandowej: red. Laskownicki dr. Kupeczyński, dr. Paneth, Irzyk i mjr. Żuławski, pozatem szereg osób reprezentujących różne związki, władze państwowe i samorządowe, duchowieństwo i szkolnictwo.

Sekretariat Komitetu mieści się w Ratuszu I. p. drzwi Nr. 128, tel. 258-32. Sekretarz p. Stanisław Szalajdewicz. Komisarz Zarządu Miejskiego.

Zapomogi dla poszkodowanych podczas wypadków lwowskich.

P. wojewoda Belina-Prażmowski rozdzielił z funduszy, przydzielonych do jego dyspozycji przez Ministerstwo przemysłu i handlu pomiędzy najbardziej poszkodowanych w czasie wypadków lwowskich w dniach 14—16 kwietnia b. r. i najmniej zasobne zakła-

dy pracy na terenie m. Lwowa, a w szczególności pomiędzy zakłady przemysłowe, handlowe i warsztaty rzemieślnicze zapomogi w równych wysokościach, razem 60.000 zł. Zapomogi otrzymało około 500 poszkodowanych.

Robotnicy budowlani wracają do pracy.

Według informacji nadchodzących z terenu t. zw. Wielkiego Lwowa, strajkujący dotąd robotnicy budowlani wracają częściowo do pracy. Przede wszystkim tendencję zakończenia strajku wykazali murarze, którzy zgłosili się do przedsiębiorców i na różnych budowach rozpoczynają roboty. Następnie podejmują prace stolarze maszynowi i budowlani, zgrupowani w związku chrześcijańskim. Stolarze maszynowi uważają, że w obecnej chwili konjunktura dla nich jest wyjątkowo korzystna, gdyż przedsiębiorcy rozporządzają znacznymi zamówieniami i gotówką. Doniesiono również, że także stolarze z innych związków powrócą już wkrótce do pracy. Wczoraj i dziś toczyły się pertraktacje z ceglarnami, którzy zasadniczo zgodzili się na pracę akordową, co spowoduje przerwanie strajku i porozumienie co do robót u poszczególnych przedsiębiorców. Sfinalizowanie rokowań nastąpi w najbliższych godzinach. Wreszcie dowiadujemy się, że w atmosferze, wskazującej na bliskie zakończenie strajku toczą się pertraktacje z robotnikami miejskimi i pracownikami zarządu drogowego.

W ten sposób istnieje nadzieja, że w najbliższym czasie we wszystkich gałęziach przemysłu budowlanego nastąpi rozpoczęcie prac.

Z kół gospodarczych zwracają uwagę, że dalsze trwanie strajku robotników nie ma żadnego uzasadnienia, gdyż przedsiębiorstwa publiczne i prywatne rozporządzają w tej chwili znacznymi funduszami na roboty, i istnieje pełna gwarancja, że stosunkowo bardzo znaczna ilość robotników znajdzie pracę. Konjunkturę tę powinni we własnym interesie wykorzystać robotnicy.

DELEGACJA ROBOTNIKÓW SEZONOWYCH U P. WOJEWODY.

W dniu dzisiejszym p. wojewoda lwowski Belina-Prażmowski przyjął delegację robotników sezonowych, której oświadczył, że wydał zarządzenie wojewódzkiemu biurowi Funduszu Pracy, aby zarobek dzienny robotnika sezonowego, zatrudnionego z Funduszu Pracy wynosił dziennie zł. 3.30 brutto, co stanowi 10 proc. podwyżkę w stosunku do dotychczasowego zarobku.

Z powodu przebudowy drogi państwowej Nr. 9/11 Stryj—Drohobycz na odcinku od klm. 23 1/10 do klm. 24.6 pod Drohobyczem woj. lwowskie, zamyka się na tym odcinku ruch dla wszelkich pojazdów konnych i mechanicznych z dniem 26 maja b. r. na czas trwania robót. Ruch odbywać się może drogą okólną państwową Nr. 9/10 gminną przez wieś Poczajowice koło kolonji Polminu. Objazd oznaczony będzie tablicami.

Apel do właścicieli mieszkań. Zarząd Miasta (Referat Turystyczny) wspólnie ze stacją obsługi Zjazdu „Zie-

Salon Plastyków w Pałacu Biesiadeckich.

Jedną z najdotkliwszych bolączek życia sztuk plastycznych w naszym mieście było w ostatnich latach zupełne niemal zerwanie kontaktu z innymi środowiskami. Wystawy malarzy krakowskich czy warszawskich prawie nigdy nie docierały do nas, w naszych wystawach artyści z tych miast nie brali udziału, w rezultacie poziom wystaw lwowskich obniżał się nieustannie i przybierały one niekiedy wygląd dość narażajński. Rzecz oczywista, taki stan rzeczy miał szns wychowawczy niesłychanie ujemny. Dlatego podjęta niedawno akcja Instytutu Propagandy Sztuki zmierzająca do tego, żeby niektóre z jego wystaw były demonstrowane i u nas, należało uznać za pozytywną i dla naprawy tych stosunków ze wszech miar pożądaną.

Rezultatem inicjatyw IPS'u i starani lwowskiego Związku Plastyków jest właśnie otwarty w Pałacu Biesiadeckich Salon malarstwa i rzeźby Związków Zawod. Polskich Artystów Plastyków. Dzięki tej wystawie pierwszy raz mamy możliwość zobaczyć w przekroju, coprawda w przekroju dość przypadkowym, dzisiejsze malarstwo polskie, nie całe oczywiście, ale w każdym razie w odłamie bardzo znacznym. Stukilkudziesięciu malarzy wystawia w tym Salonie, ponadto niewielka grupa grafików i rzeźbiarzy.

Wystawa obelana tak licznie pozwala mi tylko na sformułowanie o niej uwagi najbardziej sumarycznych. A więc, że większość malarzy biorących w niej udział, są zaś między nimi nazwiska bardzo wybitne, rozwiązuje w swoich obrazach przedewszystkiem zagadnienia koloru, że czyni to przeważnie w oparciu o zdobycze współczesnego malarstwa francuskiego, że zagadnienia tematowe są niemal wszystkim obcobieżne, chociaż wielka sztuka była niemal zawsze związaniem formy artystycznej wielkiej miary z treścią głęboko ludzką, że interesuje ich tylko harmonia barwna obrazu a nie dola człowieka, i że twórczość jest dla nich wszystkich sposobem zupełnego oderwania się od rzeczywistości, której nie widzą, nogażeni w kolorowej mule swoich „czysto malarzkich” programów.

I jeszcze to trzeba powiedzieć, że nasłem artystów z Związków Zawodowych jest walka o poziom malarstwa polskiego, tymczasem bardzo wielu z nich przystępuje do tej walki bez szans, bez odpowiedniego przygotowania, dostatecznego zasobu wiedzy malarzkiej, często z pewnością nie posiadając winy za swe braki w tym względzie. Marzy im się dorównanie kolorystycznym blaskom sztuki francuskiej, przetwarzanej w zmysłowych urokach, a nie raz znają tę wysoką kulturę koloru tylko z drugiej czy trzeciej ręki. Dostyc jest więc w Salonie dzieł o bladej ekspresji, lub raczej żących niedociągnięciach. Te zaś obrazy, którym poważnej wartości nikt nie odmówi, tracą wiele z swojego czaru w złych warunkach w jakich wiszą na ścianach, często skłócone formą i barwą z przypadkowym sąsiedztwem.

Czy z tego co napisałem wynika może, że wystawa jest nieciekawa? Nie podobnego. Zwiędzenie jej każdemu można gorąco zalecić.
 J. G.

WAŻNE DLA JADĄCYCH DO GDANSKA.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych zawiadamia co następuje:
 Celem umożliwienia podróznym przejazdu przez teren Wolnego Miasta Gdańska bez rewizji celnej, przewidzianej w związku z wyroządzeniem ograniczeń dewizowych, wydzielono w pociągu pospiesznym Lwów—Gdynia Nr. 8 (Lwów odejście g. 15.40) i z powrotem Gdynia—Lwów w pociągu Nr. 7 (Lwów przyjscie godzina 14) po jednym wagonie klasy trzeciej oraz po jednym wagonie klasy pierwszej i drugiej jako zamkniętym na terenie Wolnego Miasta Gdańska. W wagonach tych zamyka się wszystkie drzwi niezwłocznie po odejściu pociągu z Tczewa w kierunku Gdyni lub odwrotnie po odejściu pociągu z Kolibek Orłowa w kierunku Tczewa. Na drzwiach wagonów zamkniętych wywiesza się tabliczki z napisem „Dla podróznich nie wysiadających na terenie Wolnego Miasta Gdańska”. W pozostałych wagonach wymienionych pociągów przeznaczonych do komunikacji ze stacjami Wolnego Miasta Gdańska podróźni podlegać będą rewizji celnej. Analogiczne zarządzenia stosuje się także przy innych pociągach pasażerskich przechodzących przez teren Wolnego Miasta Gdańska.

lone Święta we Lwowie” — Orbisem zwraca się z gorącym apelem do mieszkańców miasta, by raczyli zgłaszać wolne pokoje (lub kwatery) dla wycieczek zbiorowych na czas od 29-go maja do 2-go czerwca b. r. włącznie. — Zgłoszenia wolnych kwater (mieszkań) przyjmuje Orbis, pl. Marjacki 5 do dnia 28 maja do godz. 13-tej. — Ceny mieszkań: 2 łózkowy, kategoria A zł. 5, 1 łózkowy kat. A zł. 3, 2 łózkowy kategoria B zł. 3, 1 łózkowy kat. B 1.50 zł. (Mieszkania zgłoszone zostaną zbadane przez urzędnika stacji obsługi Orbisu). Nieodpowiednie nie będą badane.

23 bojowców OUN. przed sądem. Telegram Związku Wydawców do Wodza Naczelnego.

Trzeci dzień rozprawy.

Dzisiejszy trzeci dzień procesu Bandery i tow. rozpoczął się od przesłuchania Raczona, oskarżonego o sfalszowanie dowodu osobistego Melnyka, współsprawcy zamachu na konsula sowieckiego we Lwowie. Oskarżony ten wypiera się przynależności do OUN, twierdząc, że jako wieśniak i rełnik nie interesuje się polityką i że nie znał żadnych członków OUN.

Następny oskarżony Janiw, absolwent filozofii ścisłej, był referentem ideologicznym krajowej egzekutywy OUN, i reprezentował w organizacji skrajny kierunek bezwzględnej walki z Polską. Oskarżony usiłuje demonstrować i przywoływać jest do porządku przez przewodniczącego, Janiw odmawia wszelkich zeznań co do wewnętrznej organizacji OUN.

Następny oskarżony Stečko przyznaje się do przynależności do OUN, ponieważ jednak mimo upomnień przewodniczącego usiłuje demonstrować, zostaje wydalony z sali. W chwili jej opuszczania demonstruje, wobec czego prokurator wnosi o zarządzenie tajności rozprawy ze względu na porządek publiczny. Sąd po naradzie postanawia wniosek prokuratora pozostawić bez uwzględnienia, jednak zapowiada, że powróci do tej sprawy sam, o ile okaże się, że demonstracja esk. Stečki jest wynikiem

planowej taktyki. Równocześnie sąd ukarał esk. Steckę ciemnicą przez 24 godzin.

Ostatni przed przerwą zeznawał Iwasyk, oskarżony o przywileżenie dla OUN, w teście motorka do pocisków wybuchowych. Twierdzi on, że teście znalazł w pociągu i wypiera się wszelkiej winy. Ponieważ zeznania jego są sprzeczne z zeznaniami w śledztwie, sąd zarządza odczytanie zeznań poprzednich. Na tem przewodniczący o godz. 12.30 zarządził przerwę.

Warszawa, 27 maja. (P. A. T.) Polski Związek Wydawców Dzienników i Czasopism wystosował do Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych gen. dyw. Edwarda Rydza-Śmigłego następujący telegram:

„W związku z rzuconymi przez Pana Generała hasłami, a w szczególności hasłem wzmoczenia wysiłków narodu

ku obronie państwa, walne zgromadzenie członków Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism powzięło dziś jednomyślną uchwałę złożenia na ręce Pana Generała zapewnienia o niezachwianej swej gotowości służyć dla państwa wszystkimi rozporządzalnymi środkami zreszzonej prasy.“

Zatwierdzenie orzeczenia w sprawie strajku we Lwowie.

Warszawa, 27. 5. (PAT.) Pan minister Opieki Społecznej zatwierdził w dniu 26 bm. orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, powołanej uchwałą Rady Ministrów do rozpatrzenia zatargu w przemyśle budowlanym we Lwowie. Przez zatwierdzenie orzeczenia zostały uchylone zgłoszone przeciw temu orzeczeniu sprzeciwy. Jednocześnie p. minister obwieszczył o zgłoszeniu podania w sprawie nadania orzeczeniu mocy powszechnie obowiązującej.

Decydując o pozostawieniu bez uwzględnienia zgłoszonych sprzeciwów,

p. minister uznał, że dla zakończenia zatargu korzystniejsze jest wprowadzenie w życie orzeczenia, aniżeli pozostawienie stosunków pracy na rynku budowlanym w stanie nieuregulowanym. Sądzić należy, że przez zatwierdzenie orzeczenia wyczerpane zostaną przyczyny, uzasadniające dotychczasowe powstrzymywanie się przez robotników od pracy i nastąpi uruchomienie robót budowlanych na terenie Lwowa, zapewniając środki utrzymania licznej rzeszom bezrobotnych robotników.

Sport i Wychowanie Fizyczne.

Sensacyjna porażka Jędrzejowskiej w Paryżu. We wtorek w dalszym ciągu międzynarodowych mistrzostw tenisowych Francji Jędrzejowska poniosła sensacyjną porażkę z de la Valdene (d'Alvarez) w stosunku 6:2, 5:7, 4:6. W pierwszym secie Jędrzejowska miała znaczną przewagę i wygrała stosunkowo łatwo 6:2. W drugim secie przy stanie 4:1 dla Jędrzejowskiej nastąpiło załamanie, spowodowane upałem. De la Valdene wyrównała, a następnie po zdobyciu jeszcze jednego gema przez Jędrzejowską, uzyskała dalsze trzy gemy, restrygując seta na swoją korzyść. W 3-im decydującym secie Polka nie stawiała już zupełnie oporu i przegrała 4:6. Po tem spotkaniu Jędrzejowska została wyeliminowana z dalszych rozgrywek o mistrzostwo Francji.

Decydując się na podróż rzuć okiem na informacje o komunikacji lotniczej

Program radiowy.

Czwartek, 28 maja.

Lwów. Godz. 6.30: Audycja poranna. 11.57: Sygnał czasu. 12.03: Dziennik południowy. 12.15: Poranek muzyczny. 13: Płyty. 15.15: Giełda. 15.30: Orkiestra salonna. 16: Opowiadanie dla dzieci. 16.15: Płyty. 16.45: Koncert. 17: Odczyt. 17.15: Orkiestra kameralna. 18: Pogadanka. 18.10: Recital śpiewaczy. 18.30: Pogadanka techniczna. 18.45: Płyty. 19: Odczyt. 19.20: Koncert reklamowy. 19.35: Wiad. sport. 19.45: Pogadanka. 20: Płyty. 20.15: Koncert. 20.45: Dziennik wieczorny. 21: Słuchowisko. 21.35: „Nasze pieśni”. 22: Orkiestra lipskiego „Gewandhaus'u” (trans. z Lipska). 22.25: Płyty. 23.05: Muzyka tańczeniowa.

Kto wywołał rewolucję w Palestynie.

Berlin, 27. 5. (PAT.) Wypadki palestyńskie nabierają w oczach Berlina coraz to większego znaczenia w ocenie sytuacji ogólnoeuropejskiej na jej najgroźniejszym obecnie odcinku angielsko-włoskim. Podkreślają tu, że to co się dzieje w Palestynie ma już charakter otwartej rewolwy, budzącej w Anglii niepokój. Sprawozdawcy pism niemieckich w Londynie, skąd datowana jest większość wiadomości palestyńskich rozpisują się na temat nerwowych nastrojów w Anglii. Tytuły depesz dzisiejszych brzmią sensacyjnie w sposób więcej lub mniej kategoryczny. Partyni „Angriff“ w olbrzymim tytule na czele numeru oświadcza: „Ti-

mes“ czyni Włochy odpowiedzialnymi za niepokoje w Palestynie, a „Berliner Tageblatt“ pisze: otwarte powstanie w Palestynie. Anglja podejrzewa, że Włosi umoczyli tu palce.

Londyn, 27. 5. (PAT.) Reuter donosi z Jerozolimy, że według informacji ze źródeł żydowskich, w ciągu dnia wczorajszego na przedmieściach Tel-Awivu i Jaffy rzucono kilkanaście bomb, siejąc panikę wśród ludności żydowskiej. W pobliżu kolonii Rana Arabowie usiłowali zniszczyć urządzenia do nawadniania plantacji cytrynowych. Na miejsce wysłano spiesźnie silny oddział policji żydowskiej.

Zagadnienia emerytalne.

Warszawa, 27. 5. (PAT.) W ostatnich dniach, pod przewodnictwem pana podsekretarza Lechnickiego odbyło się w Ministerstwie skarbu czwarte z kolei posiedzenie Komisji do zbadania zagadnień emerytalnych. Jak wiadomo, komisja składa się z przedstawicieli rządu i ciał ustawodawczych. Celem komisji jest w pierwszym rzędzie przepracowanie całego zagadnienia emerytalnego w Polsce na płaszczyźnie budżetu państwowego i

uprawnien funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Dotychczasowe prace komisji mają charakter poufny i przygotowawczy. Wszelkie ukazujące się informacje o rzekomych uchwałach komisji są przedwczesne i niezgodne z prawdą. Po zakończeniu prac przygotowawczych w pracach komisji wezmą udział zaproszeni przedstawiciele związków emerytów.

CÓRKA SKŁODOWSKIEJ-CURIE — MINISTREM.

Paryż, 27 V. (PAT.) Niektóre dzienniki twierdzą, że Joliot-Curie otrzymała w przyszłym gabinecie tekę zdrowia. Przypuszczenia na temat współpracy pani Curie w rządzie zdaje się potwierdzać fakt, że złożyła ona dziś w towarzystwie prof. Perrin wizytę dep. Blumowi.

MIN. ŚWIĘTOSŁAWSKI I PONIA-TOWSKI NA ZAMKU.

Warszawa, 27. 5. (PAT.) P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu dzisiejszym p. ministra W. R. i O. P. Świętosławskiego, a następnie p. ministra Rolnictwa i Reform rolnych J. Poniatowskiego.

HOLD DZIECI DLA PANA PREZYDENTA R. P.

Warszawa, 27. 5. (PAT.) Pan Prezydent R. P. przyjął w dniu dzisiejszym na dziedzińcu zamkowym hold dzieci szkół powszednich z Pomorza, które w liczbie 300 przybyły z wycieczką do Warszawy.

ROZMOWY POLSKO-BRYTYJSKIE

Londyn, 27. 5. (PAT.) Reuter donosi: Jutro w ministerstwie spraw zagranicznych rozpoczną się rozmowy pomiędzy W. Brytanią a Polską w sprawie zawarcia dwustronnego układu morskiego, wzorowanego na układzie W. Brytanji z Francją i St. Zjednoczonymi, a także zbliżonego do układów, które, jak sądzą koła brytyjskie, będą zawarte z Z. S. R. R. i Niemcami. Układy te, dotyczące wymiany informacji o planach budowy floty opierają się na zasadach określenia jakości jednostek morskich, a nie ilości. Rozmowy morskie brytyjsko-sowieckie będą wznowione dnia 4 czerwca.

KATASTROFA W KOPALNI WĘGLA.

Londyn, 27. 5. (PAT.) W małej kopalni węgla w Loveston w hrabstwie Pembrokeshire wydarzyła się katastrofa, spowodowana zalaniem dolnych korytarzy przez źródło, które nagle wytrysło. Jeden z górników zginął, pięciu zostało całkowicie odciętych, 14-tu zdołało wydostać się na powierzchnię.

WOJCIECH BARANOWSKI

56

JESIENNE SŁOŃCE.

(Powieść.)

(Ciąg dalszy).

Skorupa ta została usunęta, przełamana. Do mózgu upartego i odesobnionego żółwia-samotnika, przedarły się wreszcie promienie świadomości, że wędrowna ziemska, aczkolwiek w samej rzeczy krótka, może być jednak upiękaszona tem i owem i że mieszkanie naprzykład niekoniecznie musi przypominać skład przygodny bezużytecznych gratów, albo wprost dom przedpoigrzebowy lokatora.

Jakimi sposobami odniosła pani Felicja nad indolencją Szmurły tak walne zwycięstwo, trudno byłoby ściśle określić. Najniezawodniej nie zdawali sobie z tego sprawy oboje, bowiem zarówno jedna, jak i druga strona nie dążyły ku sobie wedle jakiegoś zgóry powziętego planu. Przyjaciółka pani Anetki miała zapewne różne wady, ale stosunek jej do narzekającego wiecznie na bezsens życia starego kawalera nie był ani wyrachowany, ani nawet wyrażał celowy. Stopniowo obcując z nim, odnalazła w sobie marnujące się, ale drzemiące gdzieś na dnie instynkty macierzyńskie i one to sprawiły, iż poczęła się bezwiednie opiekować nie umiejącym sobie dać rady w sprawach najbardziej osobistych, bezwolnym niedołęgą. Miał wiedzę, miał bystrość przyrodzoną i nabytą w prawniczym zawodzie, miał nawet znaczne stosunkowo dochody, ale wszystko to

nie procentowało mu jakgdyby i nie czyniło go szczęśliwym. Pracował, oddawał ludziom znaczne nieraz usługi, pozatem wegetował nudnie i bezradnie, nie oczekując dla siebie już niczego.

I oto niezłej w gruncie rzeczy kobiecie żal się wreszcie zrobiło tego zanego, choć chwilami śmiesznego biedaka. Poczuli się mu potrzebna i pół serjo pół żartem zabrała się do „wyprowadzenia go na ludzi”, jak, śmiejąc się zapowiadała na Kamiennostrowskim. Uczyla go praktyczności, przestrzegała przed nierozsądnym trybem życia, szkodzącym mu na zdrowie, raz i drugi odwiedziła go w czasie jakiejś przewlekłej grypy, przynosiła mu konfitury, Gue de Maupassant'a i Gyp'a, pilnowała żeby się zbyt długo nie zasiadywał przy pokerze, czasem myliła się umyślnie, by mu ułatwić wygraną, zawsze naprawiającą jego skwaśniały humor, potem zmuszona była już, chcąc nie chcąc, wysłuchiwać jego przeróżnych rozbrajających naiwnością zwierzeń, jako że przywykł widzieć w niej swą Opatrzność, aż wreszcie, niewiedząc, jak i kiedy, z tych ust, które zdawały się umieć tylko uśmiechać ironicznie nibyto, kłąć żałośnie i wciąż nad czemś dziecinnie utyskiwać, usłyszała nieumiejętne, pozbawione wszelkiej poezji słów, ale wzruszające swoją szczerą prostotą, wyznanie miłości, zakończone zresztą frazesem, godnym tego niezwykłego amanta:

— Ale żyć z takim starym osłem nie potrafiłaby chyba żadna kobieta. Prawda?

— A właśnie, że nieprawda — odburknęła oburzona na tę skromność co najmniej bezsensowną i na tę beznadziejność, jakiej sama była wcielone

zaprzeczeniem. I widząc już, że wpadła, brnęła dalej z właściwym sobie kresowym rozmachem:

— To, co pan tam o tym afekcie niby do mnie gadał, to nieważne. Nie wierzę ja wam wszystkim chłopom i tyle... Wasze kochanie takie trwałe akurat, jak marcowy śnieg. Ale, to jedna strona medalu, a druga, że taki człowiek jak pan, ręki i pomocy kobieciej potrzebuje koniecznie. Zginie inaczej nieboże i nawet zegarek złoty ukradną mu po śmierci. A to szkoda... Więc jeśli Pan Bóg pana Witalisa w samej rzeczy co do sposobu ratowania się z tej kawalerskiej toni wreszcie oświecił — ja z Panem Bogiem klócić się nie będę. Ma jaka gorsza grzesznika zbłąkanego od piekła wyciągać, to niechże w moich lepiej ostanie się on rękach, bo te są niezawodne i od wielu mocniejsze.

Tak wyglądały zrękwiny dwojga tak bardzo niepodobnych do siebie z ducha ludzi, jedno chyba tylko mających wspólnego, to nieznaną żadnych dróg okrężnych żywiołową szczerą. Szczerą taką umie być konsekwentną i nie ustaje w pół drogi. To też nazajutrz, po zasadniczym porozumieniu się i zameldowaniu o tem tegoż dnia jeszcze telefonicznie Anetce, która wieść tę przyjął zresztą wcale niedobrodusznym śmiechem, długoletnia wdowa po notariuszu dyneburskim weszła bez długich wstępów w prawa nagle zdobyte i stała się nieublaganą, choć trzeba przyznać, dorzeczną i dobroliwą władczynią urodzonego niewolnika, tęskniącemu oddawaną zapewne podświadomie do miłej sercu i w przyzwoite formy przybranej, zależności.

(C. d. n.)

